

2. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že v predmetnej právnej veci nebolo sporné, že žalobca utrpel pri výkone svojich pracovných povinností pracovný úraz, keď bol účastníkom dopravnej nehody, ktorá viedla k poškodeniu jeho zdravia. Náhradu škody za poškodenie zdravia si žalobca uplatnil aj v rámci povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Za účelom uplatnenia týchto nárokov si dal vypracovať znalecký posudok č. 20/2015 zo dňa 23. októbra 2015 MUDr. E. U.. Znalec v tomto posudku, ktorý nebol primárne vypracovaný pre účely administratívneho konania, dospel k záveru, že žalobcovi v dôsledku poškodenia jeho zdravia pri dopravnej nehode zo dňa 08. júla 2015 patrí náhrada za bolesť za 2842,5 bodu. Tento znalecký posudok bol vypracovaný v krátkom časovom slede po dopravnej nehode, konkrétne znalec hodnotil zdravotný stav žalobcu k 25. septembru 2015, čo je cca 1,5 mesiaca po úraze. V konaní pritom nebolo sporné, že MUDr. E. U. nebol ošetrovujúcim lekárom žalobcu.

3. Žalobca si následne uplatnil aj nárok na náhradu za bolesť u Sociálnej poisťovne, pričom k svojej žiadosti priložil znalecký posudok vypracovaný MUDr. U., s ktorým už disponoval. Konajúcim správnym orgánom bol vyzvaný, aby v stanovenej lehote predložil lekárskeho posudok vypracovaný jeho ošetrovujúcim lekárom v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. Vzhľadom na túto výzvu žalobca zaobstaral lekárskeho posudok MUDr. V., zástupcu primára ortopedicko - traumatologického oddelenie NsP Prievidza, ktorý určil bodové ohodnotenie na 1997,5 bodov. Na odvolanie žalobcu bol žalovaným vyžiadaný znalecký posudok, ktorý bol v konečnom dôsledku podkladom pre rozhodovanie žalovaného. Správny súd bol toho názoru, že tomuto postupu správnych orgánov nie je čo vyčítať, nakoľko ide o zákonný postup, ktorý zákon v takýchto situáciách predpokladá.

4. Správny súd zdôraznil, že z konštantnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „najvyšší súd“), vrátane rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Sžo/13/2010 zo dňa 12.05.2011, na ktoré sa odvolával aj samotný žalobca vyplýva, že podkladom žalovaného resp. správneho orgánu, ktorý vo veci koná v prvom stupni je výlučne lekárskeho posudok, ktorý spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekárskeho posudok. Je pritom zrejmé, že žalobca mal v zmysle zákona č. 463/2004 Z.z. povinnosť predložiť práve takýto lekárskeho posudok, ktorý vo všeobecnosti predstavuje podklad pre rozhodovanie o nároku poškodených. Naopak, znalecký posudok, ktorý si žalobca dal vypracovať (pôvodne pre účely uplatnenia nároku na náhradu škody z iného právneho titulu), nepredstavuje sám o sebe podklad pre rozhodovanie správnych orgánov a nepodlieha ich kontrole. V administratívnom konaní má ten význam, že môže poukazovať na prípadnú nesprávnosť lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom.

5. V predmetnej právnej veci s ohľadom na rozdielnosť záverov v lekárskom posudku a znaleckom posudku, ako aj žiadosť žalobcu podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) bol vyžiadaný znalecký posudok od MUDr. G. V., z ktorého napokon žalovaný aj vychádzal pri svojom rozhodovaní.

6. Správny súd konštatoval, že v zásade platí, že jediným relevantným posudkom pri rozhodovaní o nároku poškodeného o náhrade za bolesť je lekárskeho posudok vypracovaný posudzujúcim lekárom. V prípade pochybností o jeho správnosti zákon predpokladá jediný možný postup a to je vyžiadanie znaleckého posudku podľa § 7 ods.6 zákona č. 437/2004 Z.z. tak, ako správne urobil žalovaný v prejednávanej veci. Na základe výsledkov takto doplneného dokazovania bol žalovaný oprávnený vykonať korekciu bodového hodnotenia náhrady za bolesť, ktorú si žalobca uplatnil na základe predloženého lekárskeho posudku. Postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. teda predstavuje dokazovanie vykonané v rámci administratívneho konania, ktorého cieľom je overenie správnosti záverov obsiahnutých v lekárskom posudku posudzujúceho lekára. Žalobca s apodľa správneho súdu nesprávne domnieval, že v administratívnom konaní existujú dva rovnocenné znalecké posudky, ktoré sú

vo vzájomnom rozpore. V zmysle zákona, tu však existoval lekársky posudok ako zákonom predpokladaný podklad pre rozhodovanie správneho orgánu, ktorý bol spochybnený znaleckým posudkom MUDr. E. U. a znalecký posudok vyžiadaný v konaní podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. za účelom odstránenia týchto rozporov a riadneho zistenia skutkového stavu. Je zrejmé, že takýto „kontrolný posudok“ nemusí byť v súlade so závermi znaleckého posudku MUDr. E. U.. Jeho cieľom a účelom je zistenie bodového hodnotenia a vysvetlenie ako vznikli rozdiely medzi podanými hodnoteniami. Uvedené atribúty znalecký posudok MUDr. G. V. spĺňa. Poskytol jednak bodové hodnotenie bolestného ako aj stručné, ale zrozumiteľné vysvetlenie ako vznikli diskrepancie medzi posudkami. Je v ňom uvedené, čo mal MUDr. U. hodnotiť nesprávne a ako teda došlo k nadhodnoteniu bodového hodnotenia oproti posudku vypracovanému posudzujúcim lekárom. Na hodnote znaleckého posudku neuberá skutočnosť, že posudzujúci lekár, žalobcu osobne nevyšetril, nakoľko uvedené nie je podmienkou vypracovania znaleckého posudku. Znalec vychádzal pri svojej činnosti zo žalobcom predloženej zdravotnej dokumentácie, oboznámil sa s oboma prechádzajúcimi posúdeniami a vec posúdil po konzultácii s ošetrojúcimi lekármi - traumatológmi. Jeho posudok je síce krátky, ale spĺňa základné náležitosti znaleckého posudku.

7. Následne o veci rozhodol žalovaný, ktorý s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania vykonaného v rámci administratívneho konania sa vo svojom rozhodnutí riadne a zrozumiteľne vysporiadal aj s nezrovnalosťami medzi jednotlivými posúdeniami. Na margo argumentácie žalobcu správny súd záverom dodal, že v administratívnom spise sa nachádzajú tri posúdenia bodového hodnotenia vykonané odborné spôsobilými osobami, pričom dvaja posudzujúci dospeli v zásade k podobnému hodnoteniu a jeden posudok (na ktorý sa odvoláva žalobca) je s nimi v značnom rozpore (rozdiel takmer 1000 bodov). Tento odlišný posudok bol vyhotovený ku dňu, ktorý predstavuje krátky časový interval od poškodenia zdravia žalobcu (1,5 mesiaca), zatial čo ostatné posudky hodnotili zdravotný stav so značnejším časovým odstupom.

8. Správny súd žalobcovi prisvedčil len v tom zmysle, že prvostupňový správny orgán nemal oprávnenie vykonávať opravy bodového hodnotenia len na základe záveru posudkového lekára. Prvostupňové rozhodnutie, ktoré s takto upraveného bodového hodnotenia vychádzalo, vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nezasiahlo do právnej sféry žalobcu a toto pochybenie nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu. Žalovaný v rámci odvolacieho konania vykonal korekciu zákonom predpokladaným spôsobom, a to po doplnení dokazovania.

9. Pokiaľ právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, pri ktorom by súd ustanovil súdneho znalca za účelom riadneho zistenia hodnoty náhrady za bolesť žalobcu, správny súd takýto návrh zamietol z dôvodu, že presahuje rámec súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia, keď v prípade, že by správny súd dospel k záveru, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie veci, ide o dôvod na zrušenie rozhodnutia. Zisťovanie skutkového stavu v rozsahu požadovanom žalobcom, by predstavovalo nahradenie jeho činnosti, čo je v rozpore s podstatou správneho súdnictva. Správny súd dospel k záveru, že správne orgány v predmetnej veci zistili skutkový stav dostatočne, vyvodili z neho správne skutkové závery a následne vec aj správne právne posúdili, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

10. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnému žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo existencia výnimočných okolností, ktoré by to umožňovali, zistená nebola.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP kasačnú sťažnosť, nakoľko krajský súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalobca uviedol, že nárok na náhradu za bolesť si uplatňuje výlučne z úrazového poistenia zamestnávateľa podľa zák. č. 461/2003 Z.z., t. j. titulom pracovného úrazu a cestou žalovanej. Dôvodom je tá skutočnosť, že zodpovedný poisťovateľ motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, odmietol likvidovať uplatnené nároky žalobcu na náhradu škody na zdraví z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to s poukazom na postavenie Zákonníka práce lex specialis vo vzťahu k civilnému kódexu.

13. Z ustanovenia § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z. je zrejmé, že právom požiadať o vydanie znaleckého posudku disponuje tak poskytovateľ náhrady, ako aj samotný poškodený, pričom je nepodstatné, prečo žalobca nadobudol pochybnosť o správnosti lekárskeho posudku. Podstatné je, že je oprávnený o takýto znalecký posudok požiadať a následne ho správne orgánu predložiť. I keď je z časového hľadiska zrejmé, že znalecký posudok MUDr. U. bol vypracovaný pre účely uplatnenia nároku z iného právneho titulu a predložený správne orgánu spolu so žiadosťou o priznanie náhrady za bolesť, žalobca uviedol, že tento považuje za znalecký posudok podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z., ktorý získal zákonne v čase, kedy bol jeho zdravotný stav ustálený a nie je preto žiaden dôvod, aby ho správny orgán nehodnotil spolu s ostatnými dôkazmi rovnocenne.

14. Pokiaľ krajský súd konštatuje, že jediným relevantným posudkom pri rozhodovaní o nároku žalobcu o náhrade za bolesť je lekársky posudok vypracovaný posudzujúcim lekárom, dôvodné pochybnosti o správnosti jeho hodnotenia nadobudla žalovaná už na základe svojich vlastných záverov lekárskej posudkovej činnosti zo dňa 11. mája 2016 podľa § 153 ods. 4 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z., kde lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, vykonala v rozpore so zákonom korekciu bodového hodnotenia.

15. Žalobca žalovanej predložil z dôvodu pochybnosti o správnosti hodnotenia náhrady za bolesť v lekárskom posudku v súlade s § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z. taký znalecký posudok, ktorý má v administratívnom konaní rovnakú dôkaznú silu ako znalecký posudok predložený žalovanou z totožného dôvodu. Skutočnosť, že jeho vypracovanie časovo predchádzalo ostatným hodnoteniam možno označiť za právne irelevantnú, nakoľko tak posudzujúci lekár, ako aj znalec vykonáva vlastné komplexné hodnotenie nároku podľa prílohy č. 1 k zák. č. 437/2004 Z.z.

16. K záveru krajského súdu, že znalecký posudok MUDr. V. je síce krátky, ale spĺňa základné náležitosti znaleckého posudku žalobca poukázal na absenciu príloh potrebných na zabezpečenie jeho preskúmateľnosti podľa § 17 ods. 3 písm. e) zák. č. 382/2004 Z. z.

17. V priamej reakcii na závery znaleckého posúdenia MUDr. V. sa k hodnoteným sporným položkám dňa 11. augusta 2017 vyjadril MUDr. U., z obsahu vyjadrenia ktorého žalobca citoval nasledovné:

- položka č. 1/249 - Poranenie dôležitých žilových kmeňov, kde podľa znalca napichnutie anatomickej štruktúry poškodeného, v tomto prípade podklúčnej žily, je jej poškodením bez ohľadu na to, s akým úmyslom (diagnostický, terapeutický) bolo poškodenie tejto anatomickej štruktúry spôsobené. Analogicky: vyvedenie priedušnice navonok tracheostómia je tiež: „normálny terapeutický zásah na zaistenie“ v tomto prípade dýchacích ciest: „pri dlhodobšej potrebe“ zabezpečenia ventilácie poškodeného, pričom tento „normálny terapeutický zásah“ má svoje ohodnotenie bolestného položkou č. 73.

- položka č. I/83 - Roztrhnutie pľúc, kde podľa dostupnej odbornej aj lekárskej literatúry sú pľúca párovým orgánom (1, 2) a teda sa delia na pravé a ľavé pľúca. Keďže u žalobcu došlo k pomliaždeniu pľúc obojstranne bolo ohodnotené poranenie pre každú stranu osobitne.

- položka č. I/87 - Pomliaždenie brušnej steny ťažšieho stupňa, keď podľa prepúšťacej správy z Kliniky anestéziológie a intenzívnej medicíny, FN Nitra, MUDr. J. K., 28.07.2015 je uvedené Traumatologické konzílium z 08.07.2015 MUDr. L. Z., kde sa uvádza: „... pr. predlaktie presakuje, kontúziapo tele, pr. predkolenie s patol pohybom vertik. tržnou ranou asi 20 cm v strede predkolenia, periférie teplé.“ Keďže nie uvedená lokalizácia kontúzií na tele (hlava, hrudník atď.) znalec vybral iba jeden región tela a to

brušnú stenu a ohodnotil všetky „kontúzie po tele“ iba jednou položkou č. 87.

- položka č. I/224 - Pomliaždenie mozgu, keď pomliaždenie mozgu môže byť liečené iba sledovaním (monitorovaním) stavu pacienta, bez potreby umelej pľúcnej ventilácie (UPV) a bez potreby podávania infúznej liečby ako aj bez potreby podávania protinfekčných liekov. S ohľadom na rozsah pomliaždení a jeho stav (porucha vedomia) tohto konkrétneho poškodeného bola potrebná liečba pomocou umelej pľúcnej ventilácie, súčasne museli byť opakované podávané infúzie a u pacienta vznikla komplikácia a to febrilný stav, ktorý reagoval na podanie kombinácie antibiotík. Každý z vyššie uvedených spôsobov liečby je možné považovať alebo za bolestivejší spôsob liečby alebo za komplikáciu liečby. To, že liečba pomocou UPV, či opakované podávanie infúzie alebo antibiotík je štandardná liečba neznamená, že to nie je bolestivejší spôsob liečby. Preto zvýšenie položky č. 224 na dvojnásobok je podľa znalca správne.

- položka č. I/232c - Poranenie dôležitého periférneho nervu, prerušenie úplné, keď znalec hodnotil v bolestnom poškodenie nervu (nervus opticus) a nie stratu/poškodenie zraku! Analogicky: V bolestnom sa hodnotí poranenie miechy položkou 231, v sťažení spoločenského uplatnenia sa zase hodnotí vzniknutá paraparéza (položkou č. 306), ktorá vznikla ako následok po poškodení miechy. Keďže poškodenie hlavového nervu nie je uvedené v sadzbách prílohy 1 zákona č. 437/2004 Z.z. porovnal poškodenie hlavového nervu s poškodením periférneho nervu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že poškodenému náleží ohodnotenie poškodenia optického nervu položkou č. 232c.

- položka č. I/227 - Krvácanie vnútrolebečné a do chrbticevého kanála, keď subarachnoidálne krvácanie (SAK) a subdurálne krvácanie (SDK) sú z medicínskeho hľadiska dva rôzne druhy krvácania do rôznych častí vnútrolebkového priestoru. Kým pri SDK hrozí prevažne vznik útlaku mozgového tkaniva (herniácia) so zvýšením vnútrolebkového tlaku, pre úrazový SAK je typický vznik spazmov ciev mozgu s možným druhotným poškodením mozgu.

Inými slovami môže nastať situácia (v medicínskej praxi často), kedy by mal poškodený rozsiahly SDK (bez SAK), ktorý by bol sprevádzaný presunom mozgového tkaniva a zvýšením vnútrolebkového tlaku. V tomto prípade by takéto poškodenie na zdraví bolo hodnotené položkou č. 227 na hornom rozpätí sadzby. V druhom prípade by mohla nastať situácia, kedy by mal poškodený rozsiahly SAK (bez SDK), ktorý by bol sprevádzaný vznikom rozsiahlych vazospazmov so vznikom druhotného poškodenia mozgu ev. bezvedomím. Aj v tomto prípade, by toto poškodenie na zdraví bolo hodnotené položkou č. 227 na hornom rozpätí sadzby. V poslednom prípade by mohla nastať situácia, kedy by mal poškodený ako rozsiahle SDK tak aj rozsiahle SAK. Keďže v tomto prípade je poškodený ohrozený z oboch krvácaní, potom podľa znalca, bude takéto poškodenie na zdraví hodnotené položkou č. 227 dvakrát, jedenkrát za SDK na hornom rozpätí sadzby a jedenkrát za SAK na hornom rozpätí sadzby.

Podľa argumentácie znalca MUDr. V. by dané poškodenie na zdraví (SDK so súčasným SAK) bolo hodnotené položkou č. 227 iba jedenkrát na hornom rozpätí sadzby, čiže rovnako ako by bol hodnotený poškodený, ktorý by utrpel iba SDK alebo iba SAK, čo je zjavne nelogické. Keďže SAK a SDK sú z medicínskeho hľadiska dva rôzne druhy krvácania do rôznych častí vnútrolebkového priestoru znalec hodnotil u poškodeného každé z nich položkou č. 227.

18. Žalobca zdôraznil, že rozdiel v hodnoteniach oboch znalcov je markantný a predstavuje 940 bodov, čo v peňažnom vyjadrení činí celkovo sumu 16.601,- € (940 b. x 17,66 €/ bod). Uviedol, že naďalej zostávajú v konaní sporné medicínske otázky, a to najmä či sú pľúca párovým orgánom a či sa ich poškodenie hodnotí pre každú stranu osobitne, či liečbu pomliaždenia mozgu s pomocou umelej pľúcnej ventilácie, resp. opakovaného podávania infúzie alebo antibiotík, možno označiť za bolestivejší spôsob liečby v zmysle § 9 ods. 5 písm. b) zák. č. 437/2004 Z.z., či subarachnoidálne krvácanie a subdurálne krvácanie sú z medicínskeho hľadiska dva rôzne druhy krvácania, ktoré sa hodnotia samostatne, či poškodenie hlavového nervu je možné pripodobniť k položke č. I/232c podľa § 3 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z. a pod.

19. Pokiaľ krajský súd uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania - z dôvodu, že tento presahuje rámec súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia a zisťovanie skutkového stavu v takom rozsahu by predstavovalo nahradenie jeho činnosti, čo je v rozpore s podstatou správneho súdnictva - podľa názoru žalobcu v súdnom preskúmvacom konaní je možné vzniknuté pochybnosti odstrániť kontrolným znaleckým dokazovaním, prípadne následne vypočúť znalcov s cieľom identifikovať odlišnosti, pričom uvedený postup predpokladá aj § 123 ods. 2 a § 174

SSP. V okamihu, kedy boli oboma účastníkmi v administratívnom konaní predložené znalecké posudky rovnakej dôkaznej sily a vo vzájomnom rozpore, sa takýto postup javí ako dôvodný.

20. Žalobca mal za to, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu je porušením princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonnosti vrátane princíпов riadneho a spravodlivého procesu, princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05. februára 2018, č. k. 14Sa/17/2017-68, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05. februára 2018, č. k. 14Sa/17/2017-68, zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovanej č. 22868-11/2017-BA zo dňa 11. augusta 2017 a vec jej vráti na ďalšie konanie a zároveň prizná žalobcovi náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde v plnom rozsahu.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

22. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že v plnej miere súhlasí s právnym názorom krajského súdu tak, ako je uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

24. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. februára 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

25. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

26. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

27. Podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces alebo rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

29. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorým bolo konečným spôsobom rozhodnuté vo veci nároku žalobcu na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z.

30. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

31. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

32. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z., ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbach podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

33. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

34. Podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z., ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa odseku 2 písm. b) aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

36. Podľa § 153 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z. posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrovateľom a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav poistenca v prítomnosti prísediaceho lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore.

37. Podľa § 123 ods. 1 SSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

38. Podľa § 123 ods. 2 SSP dôkazným prostriedkom je najmä výsluch účastníka konania, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie, posudok a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho správny súd.

39. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXXXX-11/2017-BA zo dňa 11. augusta 2017, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza č. XXXXX-47/2016-PD zo dňa 16. augusta 2016 tak, že slová „má nárok na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 8. júla 2015, v sume 36 777 eur“ boli nahradené slovami „má nárok na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 8. júla 2015, v sume 33 599 eur“. V ostatnom bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie, vydané vo veci nároku žalobcu na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z., potvrdené.

40. Kasačný súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, a preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti uvádza nasledovné.

41. V predmetnej právnej veci nebolo sporné, že žalobca utrpel pri výkone svojich pracovných povinností pracovný úraz, keď bol účastníkom dopravnej nehody, ktorá viedla k poškodeniu jeho zdravia a následne si uplatnil u žalovanej nárok na náhradu za bolesť, pričom k svojej žiadosti priložil znalecký posudok vypracovaný MUDr. U., ktorý si dal vypracovať na uplatňovanie nároku na náhradu škody za poškodenie zdravia v rámci povinného zmluvného poistenia. V konaní nebola spornou ani skutočnosť, že

následne žalobca na žiadosť správneho orgánu predložil lekársky posudok vypracovaný jeho ošetrojúcim lekárom v zmysle zák. č. 461/2003 Z.z. Na základe odvolania žalobcu bol žalovanou vyžiadaný znalecký posudok od MUDr. G. V. podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z., z ktorého napokon žalovaná aj vychádzala pri svojom rozhodovaní.

42. Spornou bola v danom prípade otázka, či znalecký posudok MUDr. U. je možné považovať za znalecký posudok podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z. a otázka jeho hodnotenia správnym orgánom spolu s ostatnými dôkazmi.

43. Zo zákona č. 437/2004 Z.z. vyplýva jednoznačné určenie posudzujúceho lekára, t. j. lekára, ktorý je oprávnený spracovať lekársky posudok a určiť v ňom počet bodov, ktorými sa bolesť ohodnotila. Lekárska posudková činnosť, ktorú vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia podľa § 153 ods. 4 písm. c) a ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z., zahŕňa kontrolu bodového ohodnotenia pracovného úrazu a choroby z povolania na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sporných prípadoch. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného v lekárskom posudku, môžu poškodený, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady postupovať podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z. a požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 382/2004 Z.z.

44. K námietke žalobcu, že znalecký posudok MUDr. U. - ktorý bol vypracovaný pre účely uplatnenia nároku z iného právneho titulu a predložený správne orgánu spolu so žiadosťou o priznanie náhrady za bolesť - sa považuje za znalecký posudok podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z., kasačný súd poukazuje na to, že postup podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z. sa uplatňuje len v prípade, ak vzniknú pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia lekárskeho posudkom. Tieto pochybnosti sa musia týkať lekárskeho posudku, keďže ním prvotne dochádza k určeniu počtu bodov, ktorým sa bolesť ohodnotila. Avšak z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z administratívneho spisu vyplýva, že znalecký posudok MUDr. U. bol vypracovaný ešte pred vypracovaním lekárskeho posudku, a teda nemožno ho považovať za znalecký posudok v zmysle § 7 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. Znalecký posudok MUDr. G. V., ktorý bol vypracovaný v zmysle § 7 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. sa zaoberal aj spornými hodnoteniami lekárskeho posudku a znaleckého posudku MUDr. U.

45. K námietke žalobcu, že v znaleckom posudku MUDr. V. absentujú prílohy potrebné na zabezpečenie jeho preskúmateľnosti podľa § 17 ods. 3 písm. e) zák. č. 382/2004 Z.z., kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že z uvedeného znaleckého posudku je zrejmé na základe akých podkladov bol vypracovaný, pričom prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku podľa § 17 ods. 3 písm. e) zák. č. 382/2004 Z.z. sú súčasťou administratívneho spisu žalovanej.

46. K námietke žalobcu, že krajský súd postupoval nesprávne, keď uznesením zamietol jeho návrh na nariadenie znaleckého dokazovania - pričom v súdnom preskúmvacom konaní je možné vzniknuté pochybnosti odstrániť kontrolným znaleckým dokazovaním, prípadne následne vypočúť znalcov s cieľom identifikovať odlišnosti, postup ktorý predpokladá aj § 123 ods. 2 a § 174 SSP - kasačný súd uvádza, že sa stotožnil s názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku na danú vec. Kasačný súd zároveň dodáva, že krajský súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na pramene, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Krajský súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu tiež posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

47. Podľa § 196 ods. 1 prvá veta zák. č. 461/2003 Z.z., dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov

konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Kasačný súd má za to, že na znalecký posudok MUDr. U. bolo pri rozhodovaní žalovanou nevyhnutné prihliadať ako na dôkaz v zmysle § 196 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Tento dôkaz mohol prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, pričom žalovaná naň prihliadala, keď spolu s ostatnou zdravotnou dokumentáciou bol predložený znalcovi MUDr. V., ktorý sa s jednotlivými rozporami medzi lekárskeho posudkom a znaleckým posudkom MUDr. U. riadne vysporiadal. V opačnom prípade, ak by nezrovnalosti a rozpory neboli odstránené znaleckým posudkom, tak až vtedy by bolo povinnosťou žalovanej, aby za účelom presného a úplného zistenia skutočného stavu veci, vypočula za prítomnosti žalobcu, resp. jeho opatrovníka znalca MUDr. V., ktorý by na ústnom pojednávaní vysvetlil svoje závery konštatované v znaleckom posudku, tieto konfrontoval so zdravotnou dokumentáciou a znaleckým posudkom MUDr. U. a umožnila by tiež žalobcovi klásť znalcovi otázky za účelom odstránenia nejasností. Posudok MUDr. U. ani podľa názoru kasačného súdu nemožno považovať za znalecký posudok podľa § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z.z., pričom žalovaný správny orgán ho hodnotil správne ako dôkaz.

48. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmto sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

49. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

50. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

51. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko sťažovateľ nebol úspešný a dôvod pre priznanie náhrady trov konania žalovanej nezistil.

52. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.